

Ote eräästä kirjeestä.

Nyt ymmärrän Jesuksen sanat: „tulkaat luokseni te kaikki, jotka olette raskautetut!“ Nyt ymmärrän, että Hän todella meidät vapauttaa, jokaisen meistä, olkoon hänellä mitä suruja tai huolia tahansa. Itsestämme meidän vaan tulee luopua.

Sen Kristuksen totuuden, jonka näin ja johon nyt uskon, tahdon Teille lyhyesti lausua näin:

Jumala on minun Isäni. Isä minua rakastaa. Tavallisesti joku tai joku ihmisetkin mua rakastavat, mutta ei se välttämätöntä ole. Jumala minua rakastaa. Ja Hän rakastaa minua enemmän kuin kukaan ihminen sitä saattaa tehdä. Hänen rakkautensa pitää olla minun elämäni.

Isä on minut maailmaan lähettänyt. Hänen tahdostaan olen tänne tullut. Mikä siis minun tehtäväni on? Ei mikään muu, kuin Isän tahdon täyttäminen. Mutta mikä on Isän tahto, kuinka voin sen tietää? Isä on pannut sen minun sydämeeni, Hän on pannut sen sen minun järkeeni, Hän on pannut sen minun omaan tuntooni, ja Kristus, joka oli sen täyttänyt, on sen julki lausunut. Se Isän tahto selviää joka ihmiselle, joka ajattelee ja pyrkii totuuteen, sillä koko elämän on Isä niin asettanut, että se koettaa selvittää ihmiselle Hänen tahtonsa. Mutta me saatamme olla toisillemme avuksi neuvomalla toisiamme niinkuin esim. Kristus teki, joka täydellisimmin täytti Isän tahdon ja sentähden myös puhtaimmin on sen julki lausunut. Hänen mukaan siis saatamme Isän tahdon lausua, kun sen yksinkertaisimmin ja selvimmän tahdomme lausua.

Mikä on siis Isän tahto? Hänen tahtonsa on, että tunnustan olevani Jumalan poika (Isän lapsi), jonka ainoa velvollisuus on totella Isäänsä. Hänen tahtonsa on, että Jumalan valtakunta perustetaan maan päällä; Jumalan valtakunta on rauha ja ilo ihmisten sydämissä, minun omassa ja muitten. Jumalan näkyväinen valtakunta on siinä, missä kaikki ihmiset ovat veljiä, rakastavat toisiaan ja elävät rauhassa keskenään. Minun tulee olla Jumalan näkyvähän ja näkymättömän valtakunnan omistaja, vaikk'ei kukaan muu sitä olisi. Minun sydämessäni tulee olla Jumalan valtakunta ja minun tulee niin elää, että ihmiset sen näkevät.

Kuinka saatan tämän Isän tahdon täyttää? Kuinka saatan olla kaikkien ihmisten veli ja elää niin, etten herätä pahennusta, vaan rakkautta? Itsestäni en mitään taida, mutta Jumala kaiken taitaa: minun tulee olla Hänen välikappaleensa, antaa Hänen toimia kauttani, siis elää niin, että Isä voi toimia kauttani. Siis minun tulee Kristuksen neuvojen mukaan aloittaa tästä:

Niinkuin Hän ja Hänen apostolinsa ja ensimmäiset kristityt, en saa olla kenenkään herra – sillä yksi on Herra ja Isä –, vaan kaikkien vertainen ja, jos ensimmäinen tahdon olla, kaikkien palvelija. Tämä on mahdollista jos itse luonnollisella tavalla hankin elatukseni, se on ruumiillisella työllä. Toiseksi en saa tietää mistään pahasta, en tehdä mitään pahaa. Tämä on mahdollinen viiden käskyn avulla: minun tulee elää rauhassa kaikkien kanssa, en koskaan suuttua enkä ketään sanoillani loukata – en mistään syystä, en opettaakseni, en nuhdellakseni –; minun tulee olla varoillani, etten anna aistillisuudelle perää, en ajatuksissa, en sanoissa, en töissä; minun ei pidä vannoman valaa eikä edes pyhästi lupaaman mitään tulevaisuuden suhteen, koska se ei ole vallassani, vaan minun tulee tyytyä yksinkertaisesti myöntämään tai kieltämään; minun ei tule asettua pahojen ihmisten tuomariksi – sillä kosto on Herran –, vaan minun tulee olla pahaa vastustamatta, ja sentähden sekä siitä syystä, ett'en saata tehdä mitään pahaa, minun ei pidä mennä viattomia veljiä tappamaan, vaan rakastaa muukalaisia niinkuin omaisiani. Ja kolmanneksi minun tulee leiviskäni mukaan julistaa veljilleni käsittämäni totuus.

Jesus on täten antanut meille aivan ihanteellisen elämän avaimen, elämän, joka on rakkautta ja totuutta, valoa ja lämpöä syntymästä kuolemaan asti. Isä on rakkaus, itseni kieltävä rakkaus minussa on Isä. Ja Isä on ääretön, Hänen rakkautensa on pohjaton, sentähden ei minun kehitykseni koskaan saata päättyä, vaan jatkuu ijankaikkisesti täydellisyydestä täydellisyyteen – – – – –

E. 1896.

(Uusi Aika 1901, N:o 5, Helmikuun 2 p. 1901.)